

Zaskarżanie uchwał zgromadzenia obligatariuszy

Instytucja zgromadzenia obligatariuszy została wprowadzona do polskiego porządku prawnego 1.07.2015 r. na mocy ustawy o obligacjach¹, choć rozwiązanie to było stosowane przez emitentów w obrocie gospodarczym także wcześniej na zasadzie swobody umów, jak również znane było w okresie przedwojennym. Ponieważ jednak przed wejściem w życie tej ustawy instytucja ta nie była uregulowana ustawowo, brak było tym samym regulacji zaskarżenia uchwał zgromadzenia obligatariuszy. Regulacje takie zostały wprowadzone w przepisach u.o. w celu umożliwienia usuwania uchwał wadliwych, co sprzyjać ma bezpieczeństwu obrotu².

JOANNA SARKOWICZ
MATEUSZ RODZYNKIEWICZ

Rodzaje powództw

Ustawa o obligacjach rozróżnia dwa tryby zaskarżania uchwał zgromadzenia obligatariuszy, w zależności od rodzaju wadliwości uchwały. W przypadku uchwały rażąco naruszającej interesy obligatariuszy lub sprzecznej z dobrymi obyczajami, uchwała taka może być zaskarżona w drodze powództwa o uchylenie takiej uchwały. Z kolei uchwała sprzeczna z ustawą może zostać zaskarżona powództwem o stwierdzenie jej nieważności.

Zgodnie z Uzasadnieniem dualizm trybów zaskarżenia wynika z faktu odmiennych rodzajów wadliwości uchwał. Uchwała sprzeczna z ustawą jest od początku nieważna, tym samym wyrok sądu będzie mieć jedynie charakter deklaratoryjny, potwierdzający ten fakt. Uchwała rażąco naruszająca interesy obligatariuszy lub sprzeczna z dobrymi obyczajami jest zgodna z prawem, zatem wyrok sądu rozstrzygający powództwo o uchylenie takiej uchwały ma charakter konstytutywny. Tym samym do momentu prawomocnego uchylenia uchwały zgromadzenia obligatariuszy pozostaje ona w mocy i wywołuje skutki prawne.

Pojawia się tutaj problem na tle uchwały SN z 18.09.2013 r.³ zapadłej na tle sankcji nieważności uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Sąd

¹ Ustawa z 15.01.2015 r. o obligacjach (Dz.U. poz. 238), dalej: „u.o.”.

² Uzasadnienie do projektu ustawy o obligacjach (druk sejmowy nr 2735 z 8.09.2014 r.), www.sejm.gov.pl, s. 42-43, dalej: „Uzasadnienie”.

³ Uchwała (7) SN z 18.09.2013 r. (III CZP 13/13), Legalis.